

I. ^aEDICTUM CONTRA SCRIPTORES FAMOSORUM LIBELLORUM^a

^bSigismundus etc.^b. Universis et singulis cuiusvis ordinis et conditionis^c hominibus subditis nostris. Significamus hisce litteris nostris, quum^d usque adeo processerit licentia quorundam improborum et maliciosorum alienamque famam allatrantium hominum, ut famosos libellos, dialogos et rhythmos fictis vel suppressis nominibus non solum homines^e inferiorum ordinum verum etiam in consiliarios regni nostri, atque adeo in nos ipsos immo et in cultum sanctorum ceremoniasque et alias sanctiones ecclesiasticas confictas et conscriptas in vulgus spargant. Quare quum^f ingens labes apud externos et rerum ignaros^g hominibus insontibus^g totique adeo regni nostri reipublicae aspergitur, tum^h odia inter ordines et privatos homines concitantur et intestina discordia quae rerumpublicarum pernicies esse solet alitur divinaque maiestas offenditur. Id malum pestilens nos sedareⁱ et cohibere volentes decernimus et aedicimus hoc aedicto nostro, ne quis in ditionibus nostris eiusmodi dialogos, rhythmos et famosos libellos quavis lingua conscribere vel publicare ausit. Quod si quis eiusmodi dialogorum rhythmorum et aliorum quorumvis famosorum libellorum, qui vel aediti sunt vel aedentur posthac author atque^j scriptor deprehensus, delatus et convictus fuerit, is sine ulla venia capitali poena plectetur. Quisquis autem istiusmodi famosos libellos repererit^k et evulgaverit aut apud se servaverit de eius capite atque vita decernere integrum nobis relinquimus^l. Volumus enim^m id in gratia nostra positum esse ceterum quo facilius talium facinorum patratore perquirantur prodanturqueⁿ, quicumque authorem vel disseminatorem istiusmodi famosorum libellorum nobis indicaverit ac detulerit, certisque argumentis aut testimoniis docuerit et convicerit aut certe^o quomodo is deprehendi et convinci possit, aperuerit ei statuimus et regio verbo nostro pollicemur praemium centum aureos, quos ipsi e^p thesauro nostro sine ullo negotio numerari iubebimus. Quae omnia ut certa firmaque sint iussimus hoc aedictum annulo nostro quo nunc utimur consignari. Praefectis vero arcium et oppidorum nostrorum^q mandamus, ut hoc aedictum nostrum in praefecturis suis et mercatibus per praecones^r publicari et^r promulgari^s iubeant. Pro fide et officio suo gratiaque nostra aliter non facturi. Cracoviae in conventionem generali in vigilia^t Purificationis Virginis Mariae anno Domini M^oD^oXXXVIII^o [1 II 1537], regni nostri anno XXXI^{ou}. ^vAd mandatum etc.^v

II. [AKTY POTWIERDZAJĄCE ZŁOŻENIE PRZYSIĘGI KORONACYJNEJ PRZEZ ZYGMUNTA AUGUSTA]

A. [Dokument Zygmunta I z 6 lutego 1537 r. potwierdzający złożenie przysięgi koronacyjnej przez Zygmunta Augusta w dniu 4 lutego 1537 r.].

Sigismundus^a, eius^b nominis primus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Litvaniae, Russiae

^{a-a} W MK₂ tytuł brzmi: Mandatum contra eos qui aedere soliti erant famosos libellos. W G. Krak. tytuł brak. W Iuria Mas. tytuł brzmi: Literae super autores rithmorum et dialogorum regiae editae. W MRPS, cz. IV, vol. 3, nr 18306, s.47 akt ten zapisany został pt.: Edictum regium contra auctores famosorum libellorum, dialogorum et rithmorum, ut capitali poena plectentur, qui vero talium libellorum disseminatores detegerit, praemium 100 fl. aur. e thesauro regio accipiet.
^{b-b} Sigismundus Dei gratia rex Polonie, magnus dux Lythvanie, Russie, Prussie, Mazouie etc. dominus et heres G. Krak., Iura Mas. W MK₂ intytulacji brak. ^c conditionibus MK. ^d cum Iura Mas. ^e in homines MK₂, G. Krak., Iura Mas.^f cum Iura Mas.^{g-g} insontibus hominibus G. Krak. ^h tamen G. Krak. ⁱ fedare Iura Mas. ^j aut Iura Mas. ^k reperiret Iura Mas.
^l relinquemus G. Krak. ^m autem Iura Mas. ⁿ prodanturquam G. Krak. ^o certo Iura Mas. ^p de G. Krak. ^q Brak w MK₂.
^{r-r} Brak w MK₂, G. Krak., Iura Mas. ^s provulgari Iura Mas. ^t vigilia festi MK₂, G. Krak., Iura Mas. ^u W MK₂ po: anno Domini tylko: etc. W G. Krak., Iura Mas. obie daty rozwiązano: millesimo quingentesimo tricesimo septimo, regni nostri anno tricesimo primo. ^{v-v} Ad mandatum sacre regie maiestatis proprium G. Krak. Ad mandatum proprium sacrae regiae maiestatis Iura Mas.

^a W VL tekst ten poprzedzony został tytułem: Sigismundus primus cavet neminem parere debere filio nisi post diploma confirmationis iura, anno 1537. ^b W B. Czart., błędnie: Dei.